

En fredag i februari

Nu har det gått två månader sedan jag skrev något på min hemsida, och alla mail som jag fått på sistone har haft någon antydning om att "är det inte dags för en uppdatering snart" ? Absolut. Ska försöka beskriva en fredag i februari. Den sista. Mattias har namnsag. Tänker särskilt på Karlsson och Lindqvist. Grattis!

Det var en lugn fredag efter alla möten och resor som ägt rum den sista tiden. Hade tid att sköta mitt jobb på gästhuset. Eftersom det var fredag var också Liselott hemma - vi delar ju på det ansvaret. Vi kom en bit på väg att göra färdigt ett häfte som ska finnas på varje rum med information till gästerna om både det ena och det andra. Just nu så droppar det in studenter från Sverige som ska skriva C-uppsatser om uland och vill bo på vårt gästhus. Det gäller allt från gatubarnsarbete till fredsfrågor och miljö och handel. På kvällen hamnade jag vid min dator och upptäckte att en biologistudent som var här i höstas hade laddat ner sina helt fantastiska bilder på min dator, från Simienbergen, Omofloden och Bale. Det var närbilder på grodor och konstiga apor och antiloper, Och vildsvin som är lika fula som antiloper är vackra.

Lite om de 3 möten och tillhörande 3 resor som jag gjort den sista månaden. Ett internationellt möte, ett regionalt och ett ganska så svenskt.

1. CMCR - Committee for Mutual Christian Responsibility

Det här är ett möte som äger rum varje år i januari mellan Mekane Yesuskyrkan och dess partners från Europa och Amerika. Från Kyrkans Hus i Uppsala kom Niklas, Maggan och Peter och som lokal representant skulle också jag vara med. I tre dagar fick vi rapporter från kyrkans olika enheter, men kanske de viktigaste mötena med partners skedde vid teapauserna och luncherna. Ledorden i kyrkans vision för detta år är

ENHET, SJÄLVFÖRSÖRJANDE OCH MISSION, detta skall åstadkommas genom bön och arbete. Bibelstudierna hölls av en norrman, Tormod Engelsen och hade som tema "Peace, Justice and Reconciliation". Han

betonade att som kristna så har vi frid, vi är rättfärdiggjorda och vi är försonade. Men vi är också kallade att vara fridsstiftare, att förkunna rättvisa och arbeta för försoning.

Vi blev högeligen uppmärksammade av stadsdelsföreningen som fått hjälp med skola, väg och vatten. Det är alltså Niklas, kes Asfaw presidenten för Centrala Synoden och imamen på stället.

För att det inte skulle bli bara tomma ord i rapporter gjorde vi en resa västerut, för att se en del av synodernas arbete. Vi besökte Ijaji, Nakamte och Jimma och såg bl.a. integrerade utvecklingsprogram i både stad och landsbygd. Ett projekt, som Lutherhjälpen har stött i Nakamte och gett vägar och vatten och förbättrade skolor till två stadsdelar med främst muslimsk befolkning, var så uppskattat att Nakamtes borgmästare ville bjuda

oss på middag på Hotel Wugagen. Niklas och hans hemmavarande fru, Maggan och jag fick var sin etiopiska klädedräkt som tackgåva.

2. Kvinnoforum i Gimbi

Efter några dagar hemma äntrade jag åter en bil för färd västerut igen. Denna gången var det jag som körde och vi var sex kvinnor som skulle på kvinnoforum i Gimbi, det första i sitt slag. Att Gimbi Jorgo-synodens president är en kvinna, Qes Bekure, spelar nog en roll i detta. I hennes öppningsföreläsning betonade hon att kvinnor och män måste arbeta tillsammans för att åstadkomma en förändring i attityden till jämlikhet i kyrka och samhälle. I fonden i kyrkan där vi höll till hade de målat upp två stora tygillustrationer till kvinnans situation och till det tema som Mekane Yesuskyrkans kvinnoarbete har tagit till sitt:

Adise Itefa, kvinnosekreterare i Gimbi som var värd för kvinnoforumet, samt Diribe Tesfa kvinnosekreterare i Begi - länet västerut från Gimbi.

TOGETHER WE CAN MAKE A DIFFERENCE.

Det kändes verkligen som en stor förmån att få vara tillsammans med dessa kvinnor, många av dem starka och drivande. De fyra kvinnosekreterare från södra Etiopien som satt i min bil hade tillsammans ett nätverk i sina fyra synoder på 2.500 församlingar! De har regelbunden kontakt med dem via kvinnokommittéer som finns i varje församling. Men trots att de utgör ryggraden i de flesta församlingars arbete så har de fortfarande svårt att göra sig gällande när det gäller beslutsfattande. Därför spelar den utbildning i ledarskap för kvinnor som EFS och Lutherhjälpen stöder nu i tre år så stor roll. Min kollega i kvinnoarbetet, Woizero (fru) Aberash Dinsa, sa i sitt föreläsning att kvinnor har gåvan att undervisa. - "Alla kungar har uppfostrats av kvinnor. Barnen får den första kunskapen av sina mödrar. Fäderna kommer inte in förrän barnen är i 10-årsåldern". I bilen tillbaka hem började vi spåna om det nationella kvinnoforum som ska äga rum nästa år 2007, eller enligt etiopisk tideräkning år 2000. Kanske vi då kan inbjuda kvinnor utifrån - till ett andra millennieskifte!

3. Missionärsretreat i Bagamoyo

Dagen efter hemkomsten från Gimbi var det dags för nästa resa. Nu med flyg till Tanzania, där vi skulle ha vår årliga missionärssamling

Eva och övriga gäster från Uppsala vid retreaten får hemvävda mattor av Ulf Ekängen från ett projekt där han varit inblandad. Platsen heter Wet n'wild ...

för oss som arbetar i Etiopien och Eritrea. Samlingen skulle bli i Bagamoyo - den plats som Livingstones stoft passerade på väg från Afrika till hemlandet. Att få ett varmbad i Indiska Oceanen morgon och kväll var inte helt fel - och att däremellan få fira mässa och ha bibelsamtal på svenska var värdefullt. Liksom att få prata om sin situation med dem som bryr sig om oss. Vår kollega i Tanzania, Ulf Ekängen var med oss och hjälpte oss att känna oss hemmastadda i den kulturen. Han berättade dessutom inspirerande om hur långt man i Tanzania har kommit i arbetet med FNs barnkonvention. Att också biskop Stephen Munga och hans svensktalande fru Annett var med oss ett par dagar var väldigt roligt. Hon berättade om det arbete som nu kommit igång för handikappade barn i deras stift.

Så här efter några dagar hemma efter allt detta kan jag inte riktigt fatta att jag får vara med om så mycket spännande! Förlåt, kära solvikskollegor, men jag längtar inte hem till februarislitet! Det här är roligare ... trots oron i landet. Bed för landets ledare - just nu så blir ungdomar misshandlade av polis i sina skolor och oppositionsledarna sitter fortfarande i fängelse sedan snart 4 månader! Rättegången är uppskjuten i ytterligare en vecka.

Inför fastan så hittade jag i går kväll en psalm som jag tyckt så mycket om:

O Jesus, frigör med ditt ord den bundna kraft som i oss bor,
Att dig vi tjänar, dig vi ser i dem vi är tillsammans med.

Bered ett rum, en rymd för dig i vår församling och vårt liv.
Bered oss nu i fastans tid att Kristi påsk vår påsk kan bli.
(Psalm 438: 3-4)

Grattis Sverige till guld i hockey förresten! Såg den sista perioden på TV! Gripande ...